

Antwoord op een collectieve klacht over een vermeende schending door Italië van de EU-regels inzake non-discriminatie en bescherming van leerkrachten met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd.

Referentienummer: CHAP (2021)03439

De Europese Commissie heeft een groot aantal klachten ontvangen over het feit dat het arbeidsverleden van leerkrachten in “scuole paritarie” (geaccrediteerde privéscholen) niet in aanmerking wordt genomen bij het bepalen van hun salarisschaal.

De indieners van de klacht stellen dat het Italiaanse nationale onderwijsstelsel bestaat uit staatsscholen en geaccrediteerde “scuole paritarie”, d.w.z. scholen die schoolgeld in rekening brengen en die de leerplannen van staatsscholen volgen. Accreditatie wordt verleend aan niet-staatsscholen die hiervoor een aanvraag indienen, mits zij aan bepaalde door de staat vastgestelde voorwaarden voldoen, bijvoorbeeld met betrekking tot de kwalificaties van leerkrachten. Ervaring in geaccrediteerde privéscholen wordt wel in aanmerking genomen bij het toekennen van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd aan leerkrachten en bij hun daaropvolgende aanstelling in staatsscholen, maar volgens de indieners van de klacht houdt het Italiaanse Ministerie van Onderwijs – overeenkomstig artikel 485 van wetsbesluit nr. 297 van 16 april 1994 – geen rekening met deze ervaring bij het bepalen van de salarisschaal van nieuw aangeworven leerkrachten. Alleen ervaring in staatsscholen of vergelijkbare instellingen wordt daarbij in aanmerking genomen.

De Commissie heeft deze klacht in het centrale klachtenregister opgenomen onder referentienummer CHAP(2021)03439.

Gezien het grote aantal klachten dat zij over dit onderwerp heeft ontvangen, publiceert de Commissie deze ontvangstbevestiging ook op de [speciale pagina van de Europa-website](#), zodat de betrokkenen snel een reactie ontvangen en worden geïnformeerd en ook rekening wordt gehouden met een eventuele bredere publieke belangstelling voor de kwestie die de indieners van de klacht hebben aangekaart. De indieners van de klacht zullen via hetzelfde kanaal in kennis worden gesteld van de uitkomsten van het onderzoek en eventuele follow-up van de Commissie.

De Commissie heeft haar beoordeling van deze kwestie in een verzoekschrift meegedeeld aan het Europees Parlement (verzoekschrift nr. 1451/2020¹):

“De twee hoofddoelstellingen van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd² zijn dat werknemers met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd niet ongerechtvaardigd worden gediscrimineerd en dat opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd tussen dezelfde werkgever en werknemer voor hetzelfde werk moeten worden voorkomen en, in geval van misbruik, moeten worden bestraft.

Clausule 4 van de raamovereenkomst verbiedt werkgevers om werknemers met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd minder gunstig te behandelen dan werknemers in vaste dienst wat hun arbeidsvoorwaarden betreft, tenzij het verschil in behandeling om

¹ Sommige indieners van de collectieve klacht steunen ook het volgende verzoekschrift: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/PETI-CM-694981_EN.pdf

² Op 18 maart 1999 gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, gehecht aan Richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, PB L 175 van 10.7.1999, blz. 43.

objectieve redenen gerechtvaardigd is. Deze clausule is echter niet van toepassing op discriminatie met betrekking tot de arbeidsvoorwaarden van verschillende categorieën werknemers met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd.

In haar verzoekschrift stelt de indienster dat het beginsel van non-discriminatie is geschonden, aangezien dienstjaren in het kader van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd met het oog op mobiliteit wel worden erkend voor leerkrachten op staatsscholen, maar niet voor onderwijzend personeel op door de staat geaccrediteerde privéscholen. In dit geval is sprake van een vergelijking tussen leerkrachten met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd die op een staatsschool werken, en leerkrachten met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd die op een door de staat geaccrediteerde privéschool werken.

Een verschil in behandeling tussen leerkrachten met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd naargelang de werkgever een staatsschool of een door de staat geaccrediteerde privéschool is, valt niet onder de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, noch onder de Richtlijnen 2000/78/EG en 2006/54/EG.”.

De Commissie stelt vast dat de indieners van de klacht niet uitleggen waarom er sprake zou zijn van een schending van deze richtlijnen.

De Commissie concludeert derhalve dat een verschil in behandeling tussen leerkrachten met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd naargelang de werkgever een staatsschool of een door de staat geaccrediteerde privéschool is, niet onder het EU-recht maar onder het Italiaanse nationale recht valt.

Volgens het door de indieners van de klacht overgelegde dossier is de zaak reeds aanhangig gemaakt bij het Grondwettelijk Hof, dat in zijn arrest van 30 juli 2021 oordeelde dat “het niet ongeoorloofd is arbeid voorafgaand aan een vaste aanstelling in door de staat geaccrediteerde privéscholen buiten beschouwing te laten bij de bepaling van anciënniteit in staatsscholen”.

Gezien het voorgaande is de Commissie voornemens deze klacht af te sluiten.

Mochten de indieners van de klacht over nieuwe informatie beschikken die van belang kan zijn voor een nieuwe beoordeling van deze klacht, dan kunnen zij binnen vier weken na de bekendmaking van dit bericht contact opnemen met de Commissie. Na die termijn wordt de zaak gesloten.